

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7Csp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423200929
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6423200929.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 26.09.2023 sudcom JUDr. Petrom Lukáčom v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, Č. D. XXX/XX, XXX XX E. F., právne zast.: JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, právne zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, IČO: 42 185 190, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Dúbravka o žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi istinu vo výške 2.764,75 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 11,5 % p. a. zo sumy 2.764,75 € od 25.03.2023 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.764,75 € s príslušenstvom. Návrh na vydanie platobného rozkazu zdôvodnila skutočnosťou, že žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ uzatvorili dňa 04.08.2010 Zmluvu o úvere pod č. 609600138. Žalobkyňa v návrhu konštatovala, že citovaná zmluva o úvere je tzv. spotrebiteľským vzťahom medzi účastníkmi konania v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka a to i napriek okolnosti, že žalobkyňa bola ako dlžníčka označená okrem údajov fyzickej osoby, i IČO, s tým že žalobkyňa uviedla, že v danom prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, ktorá jej bola predložená na podpis, a ktorú nemohla žiadnym spôsobom v jej obsahových náležitostiach meniť. Označenie žalobkyne ako podnikateľského subjektu kvalifikovala z hore uvedených dôvodov ako nekalú praktiku veriteľa, v danom prípade žalovaného, ktorá odporuje, tak ako zákonu, tak i dobrým mravom. Svoje stanovisko podložila platnou judikatúrou vyšších súdnych autorít. Konštatovala skutočnosť, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného záväzku, tento ako taký podlieha osobitnej právnej úprave a vzťahuje sa na tento úkon právna úprava v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, podľa ktorého by bolo možné kvalifikovať vzťah medzi zúčastnenými stranami ako tzv. absolútny obchodný vzťah. V ďalšom návrhu na vydanie platobného rozkazu odôvodnila skutočnosťou, že ako vyplýva z pripojeného písomného prostriedku procesného útoku a to samotnej zmluvy, obsahovo absentujú tzv. kogentné náležitosti spotrebiteľského zmluvného záväzku stanovené zákonodarcom v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, konkrétne kogentné náležitosti stanovené zákonodarcom podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a, c, f, i, j, resp. y a k. Z dôvodov hore uvedených skutočností zároveň uviedla, že zákonodarcu v zmysle hore uvedenej právnej úpravy sankcionuje absenciu kogentných náležitostí stanovených zákonodarcom pri spotrebiteľskom úkone v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a Zákona č. 129/2010 Z. z.

bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úkonu. V nadväznosti na hore uvedené skutočnosti konštatovala, že pri poskytnutí spotrebiteľského úveru v celkovej výške 500,- € a zohľadnení platieb, ktoré na základe úverovej zmluvy v prospech žalovaného uhradila vo výške 3.264,75 € došlo na strane žalovaného k tzv. bezdôvodnému obohateniu v celkovej výške uplatneného nároku.

2. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 7Csp/19/2023 – 23 zo dňa 28.03.2023. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom podal žalovaný prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne odpor. Z obsahu odporu vyplynula pre súd okolnosť, že zo strany žalovaného bol spochybnený charakter zmluvy o úvere. Žalovaný konštatoval okolnosť, že ako vyplýva z jasných a zrozumiteľných údajov uvedených v samotnom dvojstrannom právnom úkone účastníci zmluvného vzťahu uzatvorili právny úkon v zmysle § 497 a nasl. Zákona č. 513/1991 Z. z., teda Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Zároveň podľa ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d hore uvedeného zákonného predpisu žalovaný konštatoval, že sa jedná o zmluvu, ktorá má povahu absolútneho obchodu. Žalovaný svoje stanovisko ďalej zdôvodnil skutočnosťou, že na hore uvedený právny vzťah je nutné aplikovať právo v zmysle Zákona č. 513/1991 Z. z. a nie v zmysle Občianskeho zákonníka a v nadväzujúcich predpisov pre spotrebiteľský vzťah. Konštatoval skutočnosť, že ako vyplýva zo samotných obsahových náležitostí zmluvy o úvere, žalobkyňa bola označená pri uzatváraní právneho úkonu tzv. IČO, z čoho jasne vyplýva skutočnosť, že finančné prostriedky čerpané na základe tohto dvojstranného právneho úkonu použila pre účely podnikateľskej činnosti. V zmysle uplatneného nároku podľa § 451 Občianskeho zákonníka, v bode II ods. 3 Odporu, žalovaná uviedla „žalovaný má i naďalej za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote“. Na základe hore uvedených skutočností žalovaný žiadal zrušiť platobný rozkaz zo dňa 28.03.2023.

3. Súd konštatuje, že v zmysle platnej právnej úpravy došlo včas podaným odporom k zrušeniu platobného rozkazu ex lege.

4. Žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podala dňa 17.05.2023 k odporu žalovaného vyjadrenie, obsahom ktorého bolo ďalšie zotrvanie na charakteristike dvojstranného právneho úkonu, ktorý tvorí predmet konania, ako spotrebiteľského vzťahu, čo žalobkyňa podporila platnou judikatúrou vyšších súdnych autorít. Svoje vyjadrenie doplnila o čestné prehlásenie samotnej žalobkyne, v ktorom konštatuje, že čo sa týka poskytnutých finančných prostriedkov, tieto v žiadnom prípade neboli použité, ani úmysel pre použitie pre účely podnikania pri uzatváraní záväzku nebol. Zároveň konštatovala, že zmluva jej bola predložená na podpis v tzv. formulárovom znení bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom mohla do obsahových náležitostí zmluvy zasahovať pod následkom neposkytnutia finančných prostriedkov vo forme úveru. Svoje stanovisko zdokladovala zápisnicami Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/100/2016, resp. 27Csp/82/2019, resp. Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/201/2015, v ktorých konaniach pri obdobných veciach boli vypočutí sprostredkovatelia poskytnutia úveru, ktorí v každej súdnej veci konštatovali, že v prípade, že žiadateľa o poskytnutie úveru bolo možné charakterizovať i IČO, ako podnikateľský subjekt zo strany označeného žalovaného boli sprostredkovatelia takýchto úverov inštruovaní o povinnosti označiť tento subjekt len IČO, čo v konečnom dôsledku viedlo k strate ochrany takého účastníka zmluvného vzťahu ako spotrebiteľa.

5. Súd vo veci nariadil termín pojednávania.

6. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, výsluchom účastníka konania na strane žalobcu, resp. oboznámením sa s prostriedkami procesného útoku, prostriedkami procesnej obrany, samotnou zmluvou o úvere, vrátane jej príslušenstva, výpočtom RPMN cez tzv. interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN, resp. výpisom z klientskej zóny ohľadom Zmluvy o úvere č. 609600138, resp. úrokovými mierami úverov platnými v čase uzatvorenia právneho úkonu medzi zúčastnenými stranami, platnou judikatúrou vyšších súdnych autorít. Čestným prehlásením, ako i ďalšími dôkaznými prostriedkami mal súd preukázané, že účastníci konania dňa 04.08.2010 uzatvorili Zmluvu o úvere registrovanú pod č. 609600138, na základe ktorej došlo zo strany žalovaného, ako veriteľa vo vzťahu k žalobkyňi, ako dlžníčke k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 500,- €. Čo sa týka ďalších náležitostí zmluvného vzťahu odplata za poskytnutie finančných prostriedkov bola zmluvne označená ako „príslušný poplatok“ a bola určená na sumu 484,- €, finančné prostriedky mala žalobkyňa podľa zmluvného záväzku splatiť žalovanému v pravidelných 12 mesačných splátkach á 82,00 €, počnúc dňom

20.08.2010. Z pripojeného písomného dôkazného materiálu, a to samotného výpisu z klientskej zóny spoločnosti POHOTOVOST s.r.o. vyplynula pre súd okolnosť, že v nadväznosti na citovanú zmluvu o úvere žalobkyňa uhradila v prospech žalovaného celkovo istinu vo výške 3.264,75 €.

7. Súd konštatuje, že medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že medzi týmito stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere zo dňa 04.08.2010. Zároveň nebola sporná okolnosť, podľa obsahových náležitostí zakotvených v samotnej zmluve, dojednaný splátkový kalendár, čo do výšky aj termínu splátok a zároveň medzi zúčastnenými stranami nebola sporná ani okolnosť, že žalobkyňa poukázala na účet žalovaného v nadväznosti na hore uvedenú zmluvu celkovo sumu 3.264,75 € pri zapožičaní sumy 500,- €.

8. Spornou otázkou medzi zúčastnenými stranami zostala otázka posúdenia úveru poskytnutého na základe hore uvedenej zmluvy a jeho charakteristika, ako tzv. spotrebiteľského úveru alebo tzv. absolútneho obchodného vzťahu v nadväznosti na to aplikácia právneho predpisu, či už Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka a eventuálna aplikácia právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľa.

9. Súd vzhľadom na túto skutočnosť prioritne vykonal dokazovanie v súvislosti s charakteristikou zmluvy uzatvorenej medzi zúčastnenými stranami. Súd konštatuje, že zo samotnej zmluvy o úvere vyplývajú obsahové náležitosti a to nezameniteľne, a to výška poskytnutých finančných prostriedkov vo forme úveru v sume 500,- €, odplata stanovená a označená ako tzv. príslušný poplatok vo výške 484,- €, splátkový kalendár tvoriaci súčasť zmluvného záväzku, počiatočný deň splatnosti poskytnutého úveru a zároveň označenie dlžníka v konaní žalobkyne, a to tak údajmi o fyzickej osobe, ako i uvedením tzv. IČO, osvedčujúceho osobu žalobkyne ako podnikateľa.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a Zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúknutý alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 2 písm. b Zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver, v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Súd konštatuje, že medzi spornými stranami zostala sporná okolnosť postavenia samotnej žalobkyne v zmluvnom vzťahu a to buď v pozícii spotrebiteľa alebo v pozícii účastníka absolútneho obchodu.

18. Z prevedeného dokazovania vyplynula pre súd okolnosť, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu typovej tzv. adhéznej zmluvy, ktorá mala podobu formulárovej zmluvy s vopred predtlačенými podmienkami veriteľom, a to dodávateľom, podnikateľom, s nemožnosťou zmeniť, či ovplyvniť ich znenie dlžníkom, spotrebiteľom v danom prípade žalobkyňou, pokiaľ záujemca o poskytnutie úveru, v danom prípade žalobkyňa chcela vstúpiť do zmluvného vzťahu s veriteľom s úmyslom zapožičať si finančné prostriedky.

19. Žalobkyňa bola v zmluve o úvere označená, popri IČO, resp. obchodným menom, zároveň aj svojim rodným číslom, adresou trvalého pobytu a preto nie je možné jednoznačne konštatovať, či pri uzatváraní zmluvy o úvere zo dňa 04.08.2010 konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a to i s prihliadnutím na okolnosť, že samotnej zmluve žalobkyňa ako dlžníčka takúto skutočnosť prehlásila. (Uznesenie KS BA, sp. zn. 10NcC/9/2018 zo dňa 26.04.2018)

20. Súd v ďalšom konštatuje, že ako vyplynulo zo samotnej zmluvy, účastník zmluvného vzťahu na strane veriteľa bol označený tak identifikačnými údajmi fyzickej osoby, ako i svojim IČO. V prípade, že je povinný v zmluve o úvere označený tak rodným číslom, ako i IČO, automaticky nie je preukázané, že by konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (Nález ÚS SR sp. zn. I.US 285/2011 – 16 zo dňa 24.08.2011)

21. Právny záver zakotvený v rozhodnutiach vyšších súdnych autorít z hora je taktiež predmetom Uznesenia KS BB sp. zn. 4CoE/100/2013 – 133, resp. Uznesení KS BA sp. zn. 8NcC/25/2014 – 36, resp. aktuálnom Náleze ÚS SR sp. zn. I.US 232/2023 – 39 zo dňa 15.08.2023.

22. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy o úvere zaťažuje toho, kto túto skutočnosť tvrdí, čiže oprávneného. (Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. US 285/2011 – 16 zo dňa 24.08.2011)

24. Súd konštatuje, že v rozpore s hore uvedenými právnymi názormi zakotvenými v rozhodnutiach vyšších súdnych autorít žalovaný v danom prípade okrem verbálneho tvrdenia ohľadom absolútneho obchodu založeného zmluvou o úvere tieto svoje tvrdenia v konkrétne súdnej veci ničím nepodložil. Tieto tvrdenia zostali len v rovine verbálnej. Naopak súd konštatuje, že žalobkyňa v tomto smere produkovala dôkazné prostriedky procesného útoku v súvislosti s dokladovaním zápisnične podchytených výpovedí sprostredkovateľov obchodných transakcií žalovaného, ktoré v obdobnom časovom rámci, ako bola uzatvorená zmluva v súdnej veci so žalobkyňou, jednoznačne konšatovali, že v prípade, že osoba, ktorá žiadala o poskytnutie úveru mohla byť označená okrem identifikačných údajov o fyzickej osobe i IČO, po linke nadriadenosti a podriadenosti bol pokyn označiť takúto osobu práve IČO, čo jednoznačne evokuje záver, že zámerom takéhoto konania bolo vyhnúť sa zodpovednosti pri právnej úprave spotrebiteľského charakteru. V ďalšom žalobkyňa produkovala čestné prehlásenie, v ktorom potvrdila, že finančné prostriedky poskytnuté na základe hore uvedenej zmluvy boli od počiatku žiadané aj využité pre účely súkromného charakteru fyzickej osoby. Súd zároveň konštatuje, že pri výške poskytnutého úveru by bol akýkoľvek iný záver konštatovaný zo strany súdu, napr. že by prostriedky boli použité pre podnikateľskú činnosť neudržateľný vzhľadom na výšku požadovanej sumy, na základe zmluvy o úvere.

25. Súd teda konštatuje, že v danom prípade žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenej skutočnosti, že žalobkyňa v úverovom vzťahu vystupovala ako podnikateľský subjekt a finančné prostriedky použila a žiadala pre účely podnikania. Súd teda jednoznačne konštatuje, že samotnú zmluvu je nutné posúdiť ako zmluvu tzv. spotrebiteľského charakteru a zároveň aplikovať na túto ustanovenia Občianskeho zákonníka v súvislosti s právnymi predpismi slúžiacimi pre ochranu záujmov spotrebiteľa, v danom prípade vzhľadom na dátum uzatvorenia dvojstranného právneho úkonu Zákon č. 129/2010 Z. z.

26. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch, pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa OZ, musí obsahovať,

a. druh spotrebiteľského úveru,

c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

i. úrokovú sadzbu,

j. ročnú percentuálnu mieru nákladov,

y. priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. b Zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvárania právneho úkonu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 od. 2 písm. a – k, r, y.

28. Ako vyplynulo pre súd z pripojeného písomného dôkazného materiálu, a to samotnej zmluvy, táto vo svojich obsahových náležitostiach neobsahuje zákonodarcom kogentne stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. a, c, f, i, j, resp. y. Vzhľadom na túto skutočnosť je samotnú zmluvu nutné posudzovať ako zmluvu bez poplatkov a bezúročnú.

29. Navyiac súd upriamuje pozornosť na dojednanú výšku odplaty za poskytnutý úver na základe hore uvedeného zmluvného záväzku. V tomto sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou samotnej žalobkyne pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške uplatneného nároku pri zohľadnení sumy, ktorá tvorila predmet úveru vo výške 500,- € a konečnou sumou, ktorú žalobkyňa ako spotrebiteľ v prospech žalovaného uhradila, 3.264,75 €.

30. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať.

31. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z., ak ods. 2, 3 neustanovujú inak odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4, pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

32. Obsahom zmluvného záväzku je dojednanie tzv. poplatku za poskytnutý úver. Ako vyplynulo pre súd z pripojeného písomného dôkazného materiálu a to výpočtu RPMN na základe interaktívnej kalkulačky, výška RPMN na základe zmluvného záväzku z hora predstavovala hodnotu 148,10 %. Z ďalšieho prostriedku procesného útoku a to prehľadu priemernej výšky RPMN na finančnom trhu vyplynula pre súd okolnosť, že pri dojednaný zmluvného vzťahu, pri návratnosti dojednanej od 1 – 5 rokov dosahovala na finančnom trhu miera, resp. priemerná výška RPMN v čase uzatvárania dvojstranného právneho úkonu 15,88 % ročne, ročná úroková sadzba dosahovala v danom období hodnotu 14,91 %.

33. Výška dojednanej odplaty za poskytnutý úver, resp. označená ako poplatok, vo svojom obsahu odporuje tak zákonu, tak i dobrým mravom.

34. Výška poskytnutých finančných prostriedkov na základe zmluvného vzťahu, ani výška uhradených finančných prostriedkov na základe tohto, zo strany žalobkyne ako dlžníčky v prospech žalovaného ako veriteľa spochybňovaná nebola. Navyiac bola preukázaná nezameniteľne zo strany žalobkyne, na základe písomného dôkazného materiálu.

35. Na základe prevedeného dokazovania súd prioritne konštatoval, že dvojstranný právny úkon uzatvorený medzi účastníkmi konania dňa 04.08.2010 je nutné považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zároveň pri aplikácii zákonných ustanovení slúžiacich pre ochranu spotrebiteľa, ako slabšej strany v spore, súd konštatuje existenciu dôvodov pre sankčný postih tzv. bezúročnosti a bez poplatkovosti právneho úkonu.

36. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, a to v článku II. ods. 3 konštatuje „žalovaný má i naďalej za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote“, takéto konštatovanie samotného žalovaného nemohol posúdiť ako kvalifikovanú námietku vznesenú do uplatneného nároku zo strany žalovaného. Z tohto dôvodu konštatuje, že eventúálna námietka premlčania do uplatneného nároku zo strany žalovaného nebola vznesená.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s použitím § 255 ods. 1 CSP, vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.